

رئیس فدراسیون قایقرانی در گفت‌وگو با آتیه‌نو:

ورزشکاران نگران روزهای بازنشستگی اند!

گفت‌وگو

«ورزش» حالا دیگر تنها یک فعالیت صرف به منظور سپری کردن اوقات فراغت و مفرح کردن لحظات یا توجه و اهمیت دادن به سلامتی جسم و روح نیست. «ورزش» در تمام جهان، چه کشورهای پیشرفته و چه کشورهای در حال توسعه یا جهان سوم، حالا دیگر یک صنعت مهم و تأثیرگذار است. در همین راستا می‌توان ورزشکاران را عضوی از این صنعت در حال گردش و پویا دانست. سیل عظیم تبلیغات پیرامون مسابقات، تورنمنت‌ها و رویدادهای ورزشی، جابه‌جایی ورزشکاران بین تیم‌های داخلی و خارجی و عقد قراردادهای رسمی و دادوستدهای مالی بی‌شمار، تنها بخشی از هزاران دلیلی هستند که ما را مجاب می‌کند تا از ماهیت امروزی «ورزش» به عنوان یک حرفه مهم نام ببریم و به موازات آن ورزشکاران را نیز به مثابه کارمندانی قلمداد کنیم که مدت زمان زیادی را صرف فعالیت ورزشی می‌کنند تا در سطح حرفه‌ای باقی‌مانده و بتوانند به عنوان ورزشکار حرفه‌ای در این صنعت از رقبای خود عقب‌نمانده و جایگاه ایده‌آلی تصاحب کنند. در این میان رسیدن به پیراهن تیم ملی و کسب افتخار برای کشور در میادین برون‌مرزی و بین‌المللی نیز از اهدافی است که قطعاً تمامی ورزشکاران یا آرزوی رسیدن به آن را داشته و در سرفصل اهداف‌شان به آن نظاره می‌کنند و یا توانسته‌اند مسیر پر پیچ‌وخم آن را طی کنند و در قالب ورزشکار ملی پوش برای میهن‌شان افتخار آفرینی کنند. در شماره قبل گفت‌وگویی با رئیس فدراسیون تنیس روی میز داشتیم که در این گفت‌وگو به لزوم حمایت بیمه بودن ورزشکاران اشاره شد. در این شماره به وضعیت بیمه شدن ورزشکاران رشته قایقرانی که یکی از رشته‌های پر ورزشکار و البته بسیار فعال در ایران به شمار می‌رود، پرداختیم و در این باب گفت‌وگویی ترتیب دادیم با «علیرضا سهرابی» رئیس فدراسیون قایقرانی ایران. سهرابی یکی از مدیران جوان شاغل در فدراسیون‌های ورزشی به شمار می‌رود؛ مدیری که از بدو ورودش به این فدراسیون، شکل و شمایل منظمی به فعالیت ورزشکاران این رشته داد و رفع دغدغه‌های قایقرانان ایران از اولویت‌های برنامه‌های مدون شده‌اش به شمار رفته و می‌رود.

دیگر نیز کمبود بودجه است که فدراسیون‌های ورزشی در سال‌های اخیر و با مشکلات اقتصادی بسیاری که در کشور وجود دارد، دچار آن شده و رفع نیازهای اولیه نیز گاهی با مشکلاتی ما را روبه‌رو می‌کند. پس باید برای این بخش نیز به یک طرح و ایده درست و اصولی رسید.

پرتوختایی

روزنامه‌نگار

به نظر شما ورزشکاران رشته قایقرانی می‌توانند برای رفع این معضل یعنی کمبود بودجه، کمکی به بیمه شدن خود کنند؟
قطعاً، چرا که نه؟ اما به نظر من همه چیز بستگی به این دارد که این‌نامه درستی در این زمینه وجود داشته باشد که فدراسیون بدانند چه مسئولیتی را قرار است بر عهده گیرد. از طرفی نه ورزشکار متضرر شود نه فدراسیون به تنگنای مالی برسد و نه سازمان تأمین اجتماعی با نحوه بیمه کردن ورزشکاران که شیوه زندگی و شغلی مخصوص و ویژه‌ای دارند، به چالش کشیده شود. به این حال اگر روزی با همکاری و تعامل و رسیدن به یک طرح کم‌نقص و کم‌نظیر این ماجرا به اجرا رسد و عملی شود، ما شاهد رخدادهای عظیم در ورزش ایران خواهیم بود؛ رخدادهای که می‌تواند ورزشکاران را برای هر روز بهتر شدن و هر روز بیش از پیش در مسیر پیشرفت بودن ترغیب کند.

ایده‌ای در این زمینه داشته است، باید بگویم که به هر حال دغدغه همیشگی ورزشکاران، مسیب این بوده که گاهی به این موضوع فکر کنم چه راهی می‌توان پیدا کرد که برای بیمه شدن ورزشکاران و آسودگی خیال‌شان از روزهای بازنشستگی دست به اقدامی بزنیم، اما به راهکار مناسبی دست پیدا نکردیم.

به نظر شما چه سدی در مسیر این اقدام است؟ در واقع می‌خواهیم بدانیم تحت چه شرایطی باشید به عنوان کارفرما تصمیم به بیمه کردن قایقرانان خواهید گرفت؟

به نظر من برای پاسخ دادن به این سؤال نیاز است که بررسی‌های دقیق‌تری صورت گیرد. شاید بهتر باشد وزارت ورزش و جوانان به عنوان متولی نخست ورزش در کشور، صحبت‌ها و مشورت‌هایی با کارشناسان سازمان تأمین اجتماعی داشته باشد و تعاملاتی در این بین صورت گیرد و به ازای این تعاملات، تصمیم‌گیری شود. البته باید اشاره کنم که جامعه ورزشکاران رشته قایقرانی بسیار زیاد است و بیمه شدن تک‌تک این نفرات عملاً دشمنی نیست؛ مگر اینکه بتوان سازوکاری اصلاح شده برای تأیید فعالیت ورزشکاران تعبیه کرد و بر اساس آن به لیستی دقیق و درست رسید. موضوع

آسیایی، بازی‌های کشورهای اسلامی، تورنمنت‌های بین‌المللی نظامی یا دانشجویی و... حضور مداوم و مستمر دارد. پس باید همه چیز بر اساس قاعده و چارچوب و نظم و در شرایط خوب قرار داشته باشد.

آیا فدراسیون قایقرانی تا به حال به این تکاپو افتاده که اقدامی برای بیمه شدن ورزشکاران قایقران یا پیشکسوتان این رشته، انجام دهد؟
واقعیت این است که بیمه شدن ورزشکاران و مربیان و پیشکسوتان و در مجموع فعالان حوزه‌های ورزش حرفه‌ای، همیشگی و هنوز دغدغه و دلوایسی اهالی ورزش به شمار می‌رود. در این بین شاید بتوان تعداد انگشت‌شماری از ورزشکاران و مربیان را یافت که خود به طور شخصی اقدام به بیمه شدن، کرده باشند، اما اگر نگاه موکافانه‌ای به موضوع داشته باشیم، متوجه خواهیم شد که این تعداد چندان هم چشمگیر نیست؛ چرا که ورزشکاران با قواعد این امر آشنا نبوده و نحوه درست و اصولی این اقدام را نمی‌دانند. پالین حال، همه ورزشکاران که عمر جوانی خود را صرف ورزش حرفه‌ای کرده و می‌کنند نسبت به روزهای بازنشستگی خود بیمناک و نگرانند و چشم‌انداز ایده‌آلی نسبت به آینده خود ندارد. درباره اینکه آیا فدراسیون قایقرانی اقدام یا

ریاست بر فدراسیونی که تعداد زیادی ورزشکار زیرمجموعه آن هستند، شما را با چه چالش‌هایی مواجه کرده است؟

همان‌طور که اشاره کردید، قایقرانی به دلیل اینکه در دل خود ماده‌ها و بخش‌های مختلفی دارد، ورزشکاران زیادی را دربر می‌گیرد. جامعه نفراتی که می‌توان آنها را با توجه به میزان و کیفیت فعالیت‌شان «قایقران حرفه‌ای» نامید، جامعه گسترده‌ای است. البته در این بین باید به این موضوع نیز توجه داشت این فقط ورزشکاران نیستند که در رشته قایقرانی فعالیت می‌کنند. داوران، مربیان و بسیاری نفرات که در تلاشند تا این رشته در سطح حرفه‌ای خود باقی‌بماند نیز در زمره خانواده بزرگ قایقرانی ایران قرار دارند. این حجم زیاد نفرات مدیریت این فدراسیون را با سختی‌هایی روبه‌رو کرده است. اعزام‌های متعدد، برگزاری مسابقات داخلی در ماده‌های گوناگون، کمبود امکانات کافی از جمله قایق‌های و پاروهای استاندارد، دریاچه‌های طبیعی قابل استفاده و بسیاری معضلات دیگر؛ اما تلاش من از ابتدای فعالیت من در این رشته در این راستا بوده که بتوانم ایده‌آل‌ترین شرایط را مهیا کنم و تا حد امکان و اختیار از دغدغه‌های این نفرات بکاهم. رشته ما المپیکی است و در مسابقات نظیر بازی‌های

رعیتی فرد تأکید کرد

۴۰ درصد حوادث کار متعلق به کارگران ساختمانی

گزارش

آبان‌ماه امسال لایحه «تصویب مقاوله‌نامه بازرسی کار» از سوی نمایندگان مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. مقاوله‌نامه بازرسی کار ۱۹۴۷ شماره ۸۱ که مشتمل بر یک مقدمه و ۳۹ ماده است، از ۱۱ اوت سال ۱۹۸۳ لازم‌الاجرا شد و تاکنون توسط ۷۲ کشور به تصویب رسیده است و سازمان بین‌المللی کار از تمامی کشورهای عضو سازمان، خواسته تا نسبت به برقراری نظام بازرسی کار در سطح ملی به ویژه اجرای مقاوله‌نامه بازرسی کار اقدام کنند.

هر یک از اعضای سازمان بین‌المللی کار که مقاوله‌نامه برای آنها لازم‌الاجرا است، باید سامانه بازرسی کار

را در بنگاه‌ها و کارگاه‌های صنعتی و تجاری خود راه‌اندازی کنند. سامانه بازرسی کار در کارگاه‌های صنعتی در مورد تمامی کارگاه‌هایی اعمال خواهد شد که مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل، توسط بازرسان کار در مورد آنها اجرا می‌شود.

علی‌حسین رعیتی فرد - معاون روابط کار وزارت

تعاون، کار و رفاه اجتماعی - ابراز امیدواری کرد که

با تصویب لایحه مقاوله‌نامه بازرسی کار در مجلس از

ظرفیت‌های سازمان بین‌المللی کار (ILO) در راستای

ارتقاء ایمنی و به حداقل رساندن حوادث ناشی از کار

استفاده شود. وی ۴۰ درصد از حوادث ناشی از کار در کشور را در بین کارگران ساختمانی می‌داند و می‌گوید: «مطابق مصوبه شورای عالی حفاظت فنی و در راستای کاهش حوادث ناشی از کار، کارفرمایان و پیمانکارانی که در مناقصات شرکت می‌کنند باید تأیید صلاحیت حفاظت و ایمنی را از حوزه معاونت روابط کار دریافت کنند.»

رعیتی فرد با اشاره به آمار فوتی‌های حوادث ناشی از کار بر لزوم تشکیل کمیته‌های حفاظت فنی تأکید دارد تا از این طریق به ارتقاء سطح آموزش در حوزه ایمنی کار کمک شود. گسترش نظارت بر کارگاه‌های مشمول قانون کار، افزایش حفاظت فنی و بهداشت کار و ارتقاء ایمنی و سلامت شغلی از جمله اقدامات وزارت کار از زمان استقرار دولت سیزدهم بوده است.

بر اساس آمارها، تا پایان مهرماه امسال بیش از ۱۰۴

هزار فقره بازرسی از کارگاه‌های مشمول قانون کار انجام گرفته که بیش از ۲۲ هزار مورد بازرسی ویژه از کارگاه‌های پرخطر در صنایع ساختمان، معدن و نفت و گاز و پتروشیمی بوده است.